

DPH

Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu v letitém sporu Českého rozhlasu

Letitý spor mezi Odvolacím finančním ředitelstvím a Českým rozhlasem se blíží k svému rozuzlení. Nejvyšší správní soud v Brně obdržel odpověď od Soudního dvora Evropské Unie (SDEU) na jím položenou předběžnou otázku ohledně posouzení předmětu zdanitelného plnění v případě poskytování rozhlasového vysílání za tzv. koncesionářský poplatek.

Podstatou a smyslem tohoto článku je seznámit čtenáře s ryze českým sporem, který se dostal k nejvyšší soudní instanci Evropské unie, znázornit pohled SDEU a v neposlední řadě zároveň poukázat na časové úskalí soudních řízení, která nás všechny mohou čekat, pokud se někdy do podobné situace ve sporu s finančním úřadem dostaneme.

PODSTATA SPORU

Předmětem daného sporu je posouzení činnosti Českého rozhlasu z pohledu zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty („zákon o DPH“). Tato činnost spočívá v poskytování veřejnoprávního rozhlasového vysílání. Za tuto činnost náleží Českému rozhlasu odměna, která je hrazena ve formě rozhlasových poplatků (v praxi běžně nazývaná jako tzv. koncesionářské poplatky).

Tyto poplatky vyplývají přímo ze zákona o Českém rozhlasu, resp. Zákona o rozhlasových a televizních poplatcích, kde poplatníkem těchto poplatků se v zásadě rozumí každá fyzická nebo právnická osoba, která vlastní rozhlasový přijímač.

Účastníci sporu vyjádřili následující rozdílné názory na posouzení výše uvedené činnosti z pohledu zákona o DPH.

- **Český rozhlas** zastává názor, že výše uvedené činnosti nelze považovat za činnosti, které jsou předmětem daně z přidané hodnoty. Hlavním argumentem Českého rozhlasu je ustálená soudní praxe SDEU, která považuje za jedno z hlavních kritérií zdanitelného plnění jednak existenci právního vztahu mezi poskytovatelem plnění (tj. Českým rozhlasem) a příjemcem plnění (tj. posluchačem) a dále skutečnost, že mezi poskytnutou službou a získanou protihodnotou je přímá souvislost. Jelikož o dobrovolnosti vzniku a existence tohoto právního vztahu i přímé souvislosti služby a protihodnoty je možné pochybovat (tj. v situaci, kdy poplatky mezi posluchačem a Českým rozhlasem vycházejí přímo ze zákona), zastává Český rozhlas názor, že tato jeho činnost není předmětem DPH.
- **Odvolací finanční ředitelství** naopak zastává názor, že uvedené činnosti jsou předmětem DPH. Hlavním argumentem Odvolacího finančního ředitelství bylo ustanovení § 53 zákona o DPH, na jehož základě je rozhlasové a televizní vysílání osvobozeno od daně bez nároku na odpočet DPH.

Ačkoliv výše uvedené rozdílné názory mohou mít na první pohled stejný dopad, kde obě strany zastávají názor, že předmětné plnění nezahrnuje DPH na výstupu:

- z pohledu Českého rozhlasu se jedná o plnění, které není předmětem DPH
- z pohledu Odvolacího finančního ředitelství se jedná o plnění, které je osvobozeno od daně bez nároku na odpočet DPH,

podstata sporu zůstává v navazující otázce, která se bude zabývat samotným výpočtem nároku na odpočet DPH uplatněného ze strany Českého rozhlasu.

Český rozhlas vycházel z toho, že jeho činnost je sice ekonomickou činností, avšak není vůbec předmětem DPH (tedy odměna ve formě koncesionářských poplatků); a pak tedy tato odměna nemůže být považována za tzv. osvobozené plnění bez nároku na odpočet DPH na vstupu

(Pokračování na stránce 2)

DAŇOVÝ KALENDAŘ

leden

20. 1.

Daň z příjmů: měsíční odvod úhrnu sražených záloh na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti
Pojistné: splatnost zálohy na pojistné na důchodové pojištění a pojistné na nemocenské pojištění OSVČ za prosinec 2016 (splatnost od 1. do 20. dne)

25. 1.

Daň z přidané hodnoty: daňové přiznání a daň za 4. čtvrtletí a za prosinec 2016 (pro plátce s měsíčním zdaňovacím obdobím)
Daň z přidané hodnoty: souhrnné hlášení za 4. čtvrtletí a prosinec 2016
Daň z přidané hodnoty: kontrolní hlášení za 4. čtvrtletí a prosinec 2016
Energetické daně: daňové přiznání a splatnost daně z plynu, pevných paliv a elektřiny za prosinec 2016
Spotřební daň: splatnost daně za listopad 2016 (pouze spotřební daň z lihu)
Spotřební daň: daňové přiznání za prosinec 2016
Spotřební daň: daňové přiznání k uplatnění nároku na vrácení spotřební daně z topných olejů a ostatních (technických) benzinů za prosinec 2016 (pokud vznikl nárok)

DAŇ Z NEMOVITÝCH VĚCÍ

Daň z nemovitých věcí – zpevněné plochy a jejich užití k podnikání

I když rok 2017 nepřináší z pohledu daně z nemovitých věcí žádné velké změny, měli by mít podnikatelé i přesto oči otevřené.

Důvodem je skutečnost, že s výkladem některých pojmů bývá v praxi problém a podnikatel je potom postaven před nesnadný úkol, jak jeho stav správně zohlednit v rámci daňového přiznání. Jedním z problematických okruhů je také správné vymezení zpevněné plochy pozemku, a to ve vztahu k jejímu užití v rámci podnikatelské činnosti.

Nejedná se přitom jen o věc technickou, ale mající také dopad do výše daňové povinnosti. Důvodem je skutečnost, že pokud je zpevněná plocha pozemku užívána k podnikání nebo v souvislosti s ním, je sazba daně v případě podnikání v průmyslu, stavebnictví, dopravě, energetice, zemědělské výrobě mimo prvovýrobu a v rámci ostatních druhů podnikání 5 Kč/m², pro zemědělskou prvovýrobu a lesní a vodní hospodářství 1 Kč/m². Pokud by však k podnikání nebo v souvislosti s ním plocha užívána nebyla, byla by zdaňována sazbou 0,20 Kč/m², jako zastavěná plocha a nádvoří nebo ostatní stavba.

Poslední novelou účinnou od roku 2016 se

(Pokračování na stránce 2)

(Pokračování ze stránky 1)

u souvisejících přijatých zdanitelných plnění. A tedy mu nevznikne ani povinnost krátit nárok na odpočet DPH z přijatých zdanitelných plnění, která souvisí s poskytováním osvobozených plnění bez nároku na odpočet.

Nejvyšší správní soud, vzhledem k přetrvávajícím pochybnostem posouzení činnosti Českého rozhlasu z pohledu DPH, požádal SDEU o zodpovězení předběžné otázky, která ve své podstatě spočívá v posouzení toho, zda činnosti Českého rozhlasu je nutné považovat za neekonomické činnosti, které nejsou předmětem DPH nebo za činnosti, které jsou osvobozené od daně bez nároku na odpočet DPH.

HLEDISKO SDEU

SDEU se v předmětném rozsudku ztotožnil s názorem Českého rozhlasu, který vycházel z dřívější ustálené judikatury SDEU.

Podstatu při posouzení daného sporu viděl ve skutečnosti, že mezi Českým rozhlasem a poplatníky rozhlasového poplatku není dán právní vztah, v jehož rámci by byla vzájemně poskytována plnění, ani přímá souvislost mezi poskytnutým plněním a získanou protihodnotou. V rámci poskytování uvedených služeb totiž Český rozhlas a tito poplatníci nejsou vázáni žádným smluvním vztahem či ujednáním o ceně ani právním závazkem svobodně převzatým jednou stranou vůči druhé.

Nejvyšší správní soud - na základě rozhodnutí SDEU - rozhodl ve prospěch Českého rozhlasu, kde uvedl, že činnosti poskytování rozhlasového vysílání nelze považovat za činnosti, které jsou předmětem daně z přidané hodnoty. Nicméně ve svém rozsudku uvedl, že poskytování služby veřejnoprávního rozhlasového vysílání v rozsahu financovaném rozhlasovými poplatky nelze považovat za ekonomickou činnost.

Otázkou tak zůstává, v jaké výši a v jakém poměru bude moci Český rozhlas uplatnit nárok na odpočet DPH v těchto případech, tedy v situacích, kdy uskutečňuje činnosti, které nejsou předmětem DPH (rozhlasové vysílání) a činnosti, které jsou předmětem DPH (poskytnutí reklamy).

ČASOVÉ ÚSKALÍ

Výše uvedeným shrnutím podstaty samotného sporu jsme úmyslně neuvažovali časovou linii vývoje u jednotlivých odvolacích instancí moci výkonné a soudní, na kterou bychom chtěli poukázat samostatně v níže uvedené části tohoto článku.

Všechno to začalo podáním dodatečných daňových příznání za zdaňovací období počínaje **květnem roku 2004**. Tato podání uskutečnil Český rozhlas, mimo jiné, z důvodu vydání stanoviska Ministerstva financí ze dne 21. července 2005, ve kterém se Ministerstvo přiklonilo k názoru, že rozhlasové poplatky nejsou úplatou za zdanitelná plnění.

Tato dodatečná příznání byla nicméně zamítnuta finančním úřadem, který vydal nové platební výměry. Proti těmto výměrům podal Český rozhlas odvolání. Nicméně Odvolací finanční ředitelství (v té době finanční ředitelství) potvrdilo platební výměry rozhodnutími, které byly vydány **v březnu roku 2007**.

Proti těmto rozhodnutím podal Český rozhlas žalobu k Městskému soudu v Praze. Těchto žalob bylo ve skutečnosti více s tím, že první žaloby byly Městským soudem rozsoudeny **v červnu roku 2009**. Městský soud v těchto prvních rozsudcích rozhodl v neprospěch Českého rozhlasu a žaloby zamítl.

Proti těmto rozsudkům podal Český rozhlas kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. Kasační stížnost byla Nejvyšším správním soudem rozhodnuta **v červnu 2010**.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost Českého rozhlasu uznal, rozsudky Městského soudu zrušil z důvodu nepřezkoumatelnosti a dalších procesních vad a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Řízení u Městského soudu v Praze a následné řízení u Nejvyššího správního soudu z důvodu podání kasační stížnosti se ještě jednou opakovala se stejným výsledkem.

Až **v červnu roku 2014** vydal Městský soud rozhodnutí, které bylo ve prospěch Českého rozhlasu (tj. rozsudek, který zastával názor, že rozhlasové poplatky nelze považovat za plnění, které je předmětem daně).

Proti tomuto rozhodnutí Městského soudu v Praze nicméně podalo kasační stížnost také Generální finanční ředitelství. Nejvyšší správní soud se až u této kasační stížnosti **v prosinci roku 2014** (tedy téměř deset let od vzniku sporu v dané záležitosti) rozhodl zastavit řízení a předložit SDEU žádost o posouzení předběžné otázky.

V březnu 2016 vydal své stanovisko generální advokát.

V červnu 2016 vydal SDEU rozhodnutí.

(Pokračování na stránce 3)

Newsletter Daně Probyznys.iHNed.cz vydává Economia, a.s.,
ve spolupráci s auditorskou a poradenskou firmou

FUČÍK & PARTNEŘI

AUDITOŘI – DAŇOVÍ PORADCI

www.fucik.cz

„Informace obsažené v této publikaci mají obecnou povahu. Nedoporučujeme podnikat na základě těchto informací jakékoliv konkrétní kroky bez dodatečné odborné konzultace.“

Společnost Fučík & partneři, s.r.o., a její zaměstnanci a spolupracovníci neposkytují žádné záruky (výslovné ani učiněné mlčky) týkající se úplnosti a přesnosti informací obsažených v této publikaci. Společnost Fučík & partneři, s.r.o., její zaměstnanci a její spolupracovníci neodpovídají za jakékoliv následky způsobené případným jednáním, zdržením se jednání, spoléháním se na informace obsažené v této publikaci či jakýmkoli rozhodnutím učiněným na základě informací v této publikaci.

Jakékoliv Vaše kroky učiněné na základě této publikace doporučujeme vždy odborně konzultovat. **V případě Vašeho zájmu Vám rádi odbornou konzultaci nabídneme.**

(Pokračování ze stránky 1)

pojem „zpevněná plocha“, doplnil o některé další stavby, které jsou stavbami podle stavebního zákona, mají svislou nosnou konstrukci, ale nejsou zdanitelnou stavbou. Jde o stavby **bazénů a nádrží**. V praxi vznikaly otázky, jak zdanit například plochu bazénu vybudovaného u rodinného domu, jehož část podnikatel využívá k podnikání (má zde například umístěnou kancelář). Finanční správa se k dané problematice vyjádřila tak, že zpevněnou plochou pozemku užívanou v souvislosti s podnikáním se rozumí zpevněná plocha pozemku, na které není podnikání provozováno, ale danou plochu nelze využít jinak, než právě v souvislosti s tímto podnikáním (může se jednat například o parkoviště společnosti, které je určeno pro zaměstnance nebo klienty). S ohledem na uvedené by tak bazén zmíněný v příkladu měl být zdaněn jako „ostatní plocha“ nebo „zastavěná plocha a nádvoří“, a to podle toho, jak je příslušný pozemek evidovaný v katastru nemovitostí.

Dalším problematickým bodem, který se v praxi ve vztahu ke zdaňování zpevněných ploch může objevit, jsou **parkoviště** u dnes hojně se vyskytujících **obchodních center**. Dle finanční správy je při zdaňování těchto ploch zapotřebí vycházet z jejich účelu a režimu využívání. Pokud parkoviště slouží veřejnosti bez omezení na určité osoby/ uživatele (jakými například mohou být dodavatel, zaměstnanec apod.), měla by být posouzena jako parkoviště veřejná v souladu s § 12, odst. 6 zákona o pozemních komunikacích, tj. jako plocha stavebně a místně určená ke stání silničního motorového vozidla. Stejnou optikou by měly být posuzovány zpevněné plochy a komunikace u **čerpacích stanic pohonných hmot**, tj. komunikace a parkovací plochy určené pro

(Pokračování na stránce 3)

(Pokračování ze stránky 2)

V srpnu 2016 vydal Nejvyšší správní soud rozhodnutí, kde potvrdil závěry SDEU a názor Českého rozhlasu. Nejvyšší správní soud nicméně dále zdůraznil, že je nutné dále posoudit, jakou výši nároku na odpočet DPH si může Český rozhlas uplatnit.

Dočkáme se dalších žalob a koloběhu řady kostrbatých rozhodnutí Městského soudu, které mohou v lepším případě zabrat několik dalších let?

Tímto shrnutím jsme chtěli poukázat na to, že je bohužel stále smutným faktem, že obrana práv daňových subjektů může být spojena s mnohaletým úsilím, právní nejistotou, vynaložením významných finančních výdajů a nemožností spolehlivě vyhodnotit daňové dopady na obchodní činnost.

Pokud budete mít zájem o bližší informace k této oblasti, obraťte se na autora článku.

Martin Valášek

martin.valasek@fucik.cz

MZDY

Změny ve mzdách od 1.1.2017

Letošní začátek roku nepřinesl rozsáhlé změny v pracovním právu ani ve způsobu zdanění mzdy nebo v odvozech na sociální a zdravotní pojištění. Koncepční novela zákoníku práce jakož i další změny v oblasti pracovního práva jsou v různých stadiích projednávání v Poslanecké sněmovně České republiky a lze očekávat, že nabydou platnosti během roku 2017 nebo od roku následujícího.

V tomto článku se proto budeme soustředit na změny v oblasti odměňování zaměstnanců v souvislosti se změnou minimální a zaručené mzdy.

Nařízení vlády ČR č. 336/2016 Sb. od 1.1.2017 stanoví **minimální měsíční mzdu** při stanovené týdenní pracovní době 40 hodin ve výši 11 000 Kč, **minimální hodinovou mzdu** ve výši 66 Kč.

Minimální mzdu je třeba dodržet nejen u zaměstnanců v pracovně-právním poměru, ale také u dohody o pracovní činnosti nebo dohody o provedení práce. Při kratší stanovené týdenní pracovní době se částka minimální měsíční mzdy krátí úměrně.

Příklad: Zaměstnanec, jehož stanovená týdenní pracovní doba činí 30 hodin, musí obdržet minimální měsíční mzdu ve výši $11\,000 / 40 \cdot 30 = 8\,250$ Kč.

Jaký minimální měsíční výdělek lze očekávat u zaměstnance odměňovaného v hodinové sazbě při stanovené týdenní pracovní době 40 hodin? Pokud vyjdeme z průměrného počtu týdnů v měsíci (4,348), vyjde nám měsíční odměna $4\,348 \times 40 \times 66 = 11\,479$ Kč. Podle §79 zákoníku práce je ale ve vyjmenovaných případech stanovená týdenní pracovní doba nižší. Ve dvousměnném provozu 38,75 hodin, při práci v podzemí nebo ve třisměnném provozu 37,5 hodiny. Aby všichni zaměstnanci odměňovaní v hodinové sazbě měli garantované stejné možnosti výdělku, je třeba hodinovou minimální mzdu odpovídajícím způsobem upravit.

Příklad: Zaměstnanec pracuje ve dvousměnném provozu, stanovená týdenní pracovní doba činí 38,75 hodin. Průměrný měsíční výdělek spočtený stejně jako v případě 40-ti hodinové týdenní stanovené pracovní doby by činil $4\,348 \cdot 38,75 \cdot 66 \text{ Kč} = 11\,120 \text{ Kč}$. Zaměstnanec v dvousměnném provozu by si tedy vydělal o 359 Kč méně než zaměstnanec pracující v jednosměnném provozu, ačkoli také odpracoval celou svou stanovenou pracovní dobu. Proto je podle nařízení vlády třeba hodinovou sazbu upravit takto: $66 \text{ Kč} \cdot 40 / 38,75 = 68,10 \text{ Kč}$ (po zaokrouhlení na 1 desetinné místo). Kontrolou zjistíme, že skutečně došlo k narovnání podmínek odměňování v různých pracovních režimech ($4\,348 \cdot 38,75 \cdot 68,10 = 11\,474$).

Jedná se vlastně o obyčejnou trojčlenku, takže snadno spočítáme, jaká minimální hodinová sazba se uplatní ve třisměnném provozu ($66 \text{ Kč} \cdot 40 / 37,5 = 70,40 \text{ Kč}$).

Současně se změnou minimální mzdy došlo ke zvýšení jednotlivých úrovní tzv. **zaručené mzdy**. Zaručená mzda zohledňuje složitost, odpovědnost a namáhavost sjednané práce a podle těchto kritérií rozděluje práci do osmi skupin. Charakteristiku jednotlivých skupin lze najít v příloze nařízení vlády č. 567/2006 Sb. Zaměstnavatel je povinen podle §112 zákoníku práce poskytnout zaměstnanci alespoň zaručenou mzdu, pokud kolektivní smlouva nestanoví jiné limity.

Minimální mzda se k 1.1.2017 změnila natolik, že je dokonce nad úroveň zaručené mzdy pro 2. skupinu prací podle stavu k 31.12.2016. Lze tedy předpokládat, že změny zasáhnou početně silnou skupinu zaměstnanců.

Nově nařízení vlády **nestanoví zvláštní podmínky pro vybrané skupiny zaměstnanců** (mladiství, zaměstnanci ve věku do 21 let, poživatelé invalidního důchodu). Od 1.1.2017 pro tyto skupiny tedy platí minimální mzda a úroveň zaručené výše mzdy podle předchozích odstavců,

(Pokračování na stránce 4)

(Pokračování ze stránky 2)

veřejnost. Tyto plochy by v souladu s jejich vyhodnocením měly podléhat osvobození ve smyslu § 4, odst. 1, písm. o) zákona o dani z nemovitých věcí. Dle tohoto písmene jsou osvobozeny pozemky zastavěné stavbou podle stavebního zákona, která je dálnicí, silnicí, místní komunikací, veřejnou účelovou komunikací, pokud jsou v souladu s kolaudačním rozhodnutím nebo kolaudačním souhlasem speciálního stavebního úřadu užívány k veřejné dopravě.

Pozor ale na obdobné zpevněné plochy pozemků, které nejsou přístupné veřejnosti a slouží např. jako skladová plocha, nebo komunikace u obchodního centra nebo čerpací stanice. Tyto by měly být v souladu s výkladem

finanční správy zdaňovány jako zpevněná plocha sloužící k podnikání s odpovídající sazbou daně.

Zuzana Tregnerová

zuzana.tregnerova@fucik.cz

Jan Tahal

jan.tahal@fucik.cz

KRÁTCE

EET po měsíci od spuštění a počátek kontrol Finanční správy

V prvním měsíci svého fungování zaznamenala EET dva výpadky, 13. a 31. prosince. V prvním případě se vracely datové zprávy s technickou chybou, tržby nebylo možné vůbec zaevidovat. Podruhé nefungovala registrační část systému (ADIS). Další menší výpadek byl zaznamenán hned 2. ledna. Funkčnost systému a doby odezvy monitoruje web hlidaceet.cz.

Zavedení EET, jejíž hlavním cílem je zabránit krácení daní, se poprvé promítne do DPH za prosinec. Již v těchto dnech ale Finanční správa pokračuje ve shromažďování informací pro plánování kontrol a pracovníci Finanční i Celní správy ČR už začali provádět kontrolní nákupy v terénu. Kontroly budou zprvu směřovány především na provozovny, které tržby vůbec neevidují, ačkoli jim zákon tuto povinnost ukládá.

Návrh výše cestovních náhrad pro rok 2017

Ministerstvo práce a sociálních věcí podalo návrh vyhlášky na změnu výše cestovních náhrad a stravného pro rok 2017. Pokud

(Pokračování na stránce 4)

(Pokračování ze stránky 3)

tedy v 100% výši.

Srovnání úrovně zaručené mzdy k 31.12.2016 a k 1.1.2017:

Skupina prací	Nejnižší úroveň zaručené mzdy k 31.12.2016		Nejnižší úroveň zaručené mzdy k 1.1.2017	
	v Kč za hodinu	v Kč za měsíc	v Kč za hodinu	v Kč za měsíc
1.	58,70	9 900	66,00	11 000
2.	64,80	10 900	72,90	12 200
3.	71,60	12 100	80,50	13 400
4.	79,00	13 300	88,80	14 800
5.	87,20	14 700	98,10	16 400
6.	96,30	16 200	108,30	18 100
7.	106,30	17 900	119,60	19 900
8.	117,40	19 800	132,00	22 000

Vláda se ale pro letošek nespokojila pouze se změnou základních parametrů. Následujícím nařízením č. 337/2016 Sb. upravila zejména podmínky pro pracovníky v dopravě. Touto speciální úpravou se nyní zabývat nebudeme. Nařízení ale obsahuje také všeobecně použitelná nová ustanovení. Týká se situace, kdy je **směna zaměstnance přerušována** tak, že přestávky ve výkonu práce činí v souhrnu **více než 90 minut** a zaměstnanec nemá možnost se v čase přestávek věnovat svým soukromým záležitostem a pobývat ve svém obvyklém prostředí, případně je nucen trávit přestávku v místě, kde se nelze dostatečně chránit před klimatickými a jinými nepříznivými vlivy. V takovém případě nově náleží zaměstnanci **příplatek ke mzdě** ve výši minimálně 10% základní hodinové minimální mzdy (minimálně tedy 6,60 Kč / hodinu práce v rozdělené směně při stanovené týdenní pracovní době 40 hodin). Jedná se tedy o stejnou výši příplatku, jakou dosud garantovalo nařízení vlády pro práci ve ztíženém prostředí (za jeden ztěžující vliv).

Změna výše minimální mzdy má tedy i nepřímé dopady v oblasti odměňování. Je třeba zkontrolovat, zda není třeba navýšit příplatky, jejichž minimální výše je odvozená od základní minimální mzdy, jako jsou příplatky za práci ve ztíženém pracovním prostředí.

Zvýšení minimální mzdy ovlivní i příjdy zaměstnanců vedených v evidenci uchazečů o zaměstnání. Uchazeč o zaměstnání si může v době, kdy je v evidenci ÚP ČR, přivydělat v tzv. nekolidujícím zaměstnání. Hrubý příjem ale nesmí v tomto případě přesáhnout polovinu minimální mzdy. V roce 2017 se díky zvýšení minimální mzdy zvýší limit možného příjmu ze 4 950 Kč na 5 500 Kč (brutto).

Výše minimální mzdy se promítá i do oblasti daňových slev a zvýhodnění. Uplatnění daňového zvýhodnění na děti v rámci výpočtu měsíční mzdy je podmíněno příjmem v minimální výši jedné poloviny minimální měsíční mzdy. Od výše minimální měsíční mzdy se také odvozuje maximální výše slevy za umístění dítěte, tzv. školné.

Další nepřímý důsledek se týká zdravotního pojištění, pro něž je minimální vyměřovací základ postaven na úrovni minimální mzdy. Podle platné legislativy se z hlediska zdravotního pojištění nepovažuje za zaměstnance osoba zaměstnaná na základě dohody o provedení práce (DPP), pokud příjem za měsíc nepřesáhne 10 000 Kč. Do 31.12.2016 byla minimální mzda vždy nižší než 10 000 Kč. Osoba pracující na základě DPP buď nebyla zaměstnancem (z hlediska zdravotního pojištění) nebo jí byla a současně dosáhla i minimálního vyměřovacího základu na zdravotní pojištění. Když bude zaměstnanci pracujícímu na základě DPP od 1.1.2017 zúčtována za měsíc částka vyšší než 10 000 Kč a současně nižší než 11 000 Kč, musí se zaměstnavatel současně zabývat tím, zda nemá povinnost dopočítat a odvést za tohoto zaměstnance zdravotní pojištění z částky minimálního vyměřovacího základu, tj. z částky 11 000 Kč.

Vzhledem ke všem popsaným změnám Vám doporučujeme prověřit platné pracovní smlouvy a mzdové výměry Vašich zaměstnanců a vnitřní předpisy týkající se odměňování, zda stále odpovídají platným předpisům a jsou optimální z hlediska pohledu zaměstnanců i zaměstnavatele. V případě vašeho zájmu vám v této oblasti rádi poskytneme konzultaci.

Jana Schlögllová
jana.schlögllova@fucik.cz

(Pokračování ze stránky 3)

nedojde k dalším změnám, budou sazby následující:

- Náhrada za 1 km jízdy u osobních silničních motorových vozidel se zvýší z 3,80,- Kč/km na 3,90,- Kč/km
- Minimální výše stravného ze 70,- Kč na 71,- Kč pro trvání pracovní cesty 5-12 hodin, ze 106,- Kč na 108,- Kč pro trvání pracovní cesty 12-18 hodin a z 166,- Kč na 170 Kč pro trvání pracovní cesty nad 18 hodin.
- Průměrné ceny pohonných hmot klesnou v roce 2017 o 0,30 – 1,20 Kč

Stanovení cílového data přijetí eura

Vláda se rozhodla nestanovit cílové datum přijetí eura Českou republikou a v roce 2017 neusilovat o vstup do kurzového mechanismu ERM II. Toto rozhodnutí vzešlo z doporučení Ministerstva financí České republiky a České národní banky. Přestože se oproti předchozím letům připravenost vstupu České republiky do eurozóny zlepšila, vzhledem k dopadům světové finanční a hospodářské krize došlo v Evropské unii k posílení a zavedení nových záchranných a dohledových mechanismů, které zásadním způsobem podmínky pro vstup do eurozóny upravily.

ČR a Polsko společně proti podvodům na DPH

V Telči došlo během společného třídního semináře zástupců české a polské finanční správy k podpisu ujednání o přímé přeshraniční spolupráci v oblasti odhalování podvodů na DPH. Dohodu podepsala náměstkyně ministra financí Alena Schillerová a její polský protějšek Marian Banaś. Uzavření dohody je reakcí na rostoucí počet dotazů na výměnu informací mezi ČR a Polskem (za poslední tři roky se počet dotazů ztrojnásobil). Finanční správy nově budou veškeré dotazy a nejasnosti řešit napřímo bez prostředníků, čímž dojde ke zrychlení a zefektivnění celého procesu, což umožní rychlejší zásah proti daňovým podvodům.

Stejná spolupráce probíhá již téměř dva roky se slovenskou finanční správou. Za dobu jejího trvání byly z případů řešených touto formou výměny informací vyměřeny částky v řádu stovek milionů korun. Vzhledem k tomu, že se tato forma spolupráce osvědčila, má ministerstvo financí do budoucna zájem uzavřít podobné dohody i s dalšími státy.